

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

**T/6925. számú
törvényjavaslat**

**a Polgári Törvénykönyv és a Polgári Törvénykönyv hatálybalépéséről és végrehajtásáról
szóló 1960. évi 11. törvényerejű rendelet, valamint ezzel összefüggésben más törvények
egyes rendelkezéseinek módosításáról**

**Előadó: Dr. Draskovics Tibor
igazságügyi és rendészeti miniszter**

Budapest, 2008. november

2008. évi ..... törvény
a Polgári Törvénykönyv és a Polgári Törvénykönyv hatálybalépéséről és végrehajtásáról
szóló 1960. évi 11. törvényerejű rendelet, valamint ezzel összefüggésben más törvények
egyes rendelkezéseinek módosításáról

1. §

(1) A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 81. § (2) bekezdésében az „a jogosult jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértené vagy veszélyeztetné” szövegrész helyébe az „a jogosult – ide nem értve a magyar államot – jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértené vagy veszélyeztetné” szöveg lép.

(2) A Ptk. 232. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § (2) és (3) bekezdésének számozása (3) és (4) bekezdésre változik:

„(2) Az államháztartás alrendszerében harmadik személyekkel szemben vállalt vagy az alrendszereket egyébként harmadik személyekkel szemben terhelő fizetési kötelezettség esetén, ide értve a támogatási szerződésekből eredő fizetési kötelezettséget is, a kamatfizetés mellőzésére vagy a törvényesnél alacsonyabb mértékű kamat fizetésére irányuló szerződési kikötés – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – semmis. Ezt a rendelkezést kell alkalmazni az államháztartás alrendszeréből nyújtott támogatások felhasználására kötött szerződésekben, valamint a jogszabályban meghatározott közfeladat ellátásával megbízott és e körben olyan szervezetek által vállalt fizetési kötelezettség esetében is, amelyet államháztartási szervezet alapított, vagy amelyben ilyen szervezet többségi befolyással rendelkezik.”

(3) A Ptk. 301. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § (2)-(4) bekezdésének számozása (3)-(5) bekezdésre változik:

„(2) Az államháztartás alrendszerében harmadik személyekkel szemben vállalt vagy az alrendszereket egyébként harmadik személyekkel szemben terhelő fizetési kötelezettség késedelmes teljesítése esetén, ide értve a támogatási szerződésből eredő fizetési késedelmet is, a kamatfizetés mellőzésére vagy a törvényesnél alacsonyabb mértékű késedelmi kamat fizetésére irányuló szerződési kikötés – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – semmis. Ezt a rendelkezést kell alkalmazni az államháztartás alrendszeréből nyújtott támogatások felhasználására kötött szerződésekben, valamint a jogszabályban meghatározott közfeladat ellátásával megbízott és e körben olyan szervezetek által vállalt fizetési kötelezettség késedelmes teljesítése esetében is, amelyet államháztartási szervezet alapított, vagy amelyben ilyen szervezet többségi befolyással rendelkezik.”

2. §

(1) A Polgári Törvénykönyv hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1960. évi 11. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Ptké.) 47. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell annak jóhiszeműségét, aki a zálogjogi nyilvántartásban bízva ellenérték fejében szerez jogot. A Ptk. 262. §-ának (6)

bekezdésében meghatározott esetekben jogot szerző harmadik személy rosszhiszeműségét azonban önmagában nem alapozza meg az a körülmény, hogy e személy a nyilvántartásba történő betekintéssel az oda bejegyzett adat, jog vagy tény fennállásáról tudomást szerezhett volna, e rendelkezés az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingó dolgot terhelő jelzálogjog nyilvántartott adatai tekintetében nem alkalmazható.”

(2) A Ptké. 47. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A zálogjogi nyilvántartásba történő bejegyzés alapjául – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – a zálogszerződés, vagy a zálogjogviszony létesítésére irányuló bírósági határozat, illetve hatósági döntés (a továbbiakban együtt: okirat) adatai szolgálnak.”

(3) A Ptké. 47. §-a (5) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A zálogjogi nyilvántartás az okirat adatai közül a következőket tartalmazza:]

„b) a zálogtárgy megjelölése, egyedi azonosítására szolgáló adatai;”

(4) A Ptké. 47/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a jogszabály szerint valamely bejegyzés alapjául közokiratba nem foglalt jognyilatkozat is elegendő, azt – az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingó dolgot terhelő jelzálogjoggal kapcsolatos jognyilatkozat kivételével – olyan teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni, amelyen a nyilatkozattevő fél aláírásának valódiságát közjegyző tanúsítja. Nem jegyezhető be a változás, ha az annak alapjául szolgáló magánokiratnak olyan alaki vagy tartalmi hiányossága van, amely miatt az abban foglalt jognyilatkozat nyilvánvalóan érvénytelen, vagy ha a bejegyzési kérelem az annak tartalmát meghatározó jogszabály rendelkezéseinek egyéb okból nem felel meg.”

(5) A Ptké. 47/A. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A zálogjognak a zálogjogi nyilvántartásba való bejegyzéséért, a változás bejegyzéséért, a zálogjog törléséért, valamint a nyilvántartásba való betekintésért és a nyilvántartás adatainak lekérdezéséért a Kamara javára jogszabályban meghatározott költségtérítést kell fizetni.

(7) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg a zálogjogi nyilvántartás vezetésének részletes szabályait, az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingó dolgot és egyedi azonosítására szolgáló adatainak körét, továbbá a költségtérítés mértékét és a mentesség eseteit.”

(6) A Ptké. a következő 48/A. §-sal egészül ki:

„48/A. § Az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingó dolgot terhelő jelzálogjog a zálogszerződés közjegyzői okiratba foglalása nélkül is alapítható.”

(7) A Ptké. 23. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, és e §-t megelőzően kiegészül a következő alcímmel:

„Eljárás találás esetén
[A Ptk. 129-132. §-ához]

23. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a dolgok találása esetén követendő eljárás szabályait rendeletben megállapítsa.”

3. §

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 84. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A végrehajtó a végrehajtást kérő kérelmére a Magyar Országos Közjegyzői Kamaránál vezetett zálogjogi nyilvántartásból történő tájékozódással meggyőződik arról, hogy az adós zálogkötelezettként szerepel-e a nyilvántartásban, továbbá, hogy vagyont, illetőleg valamely vagyontárgyát terheli-e jelzálogjog, és szükség esetén ebből a célból megkeresi a közjegyzőt. Az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingó dologként jogszabályban meghatározott vagyontárgy foglalása esetén a végrehajtó hivatalból is köteles a zálogjogi nyilvántartásba való betekintéssel meggyőződni arról, hogy terheli-e jelzálogjog a lefoglalt ingót.”

4. §

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 158. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Zálogjoggal terhelt ingó vagy ingatlan lefoglalása esetén a zálogjogosultat a Vht. 114. §-ában, illetőleg 140. §-ának (6) bekezdésében foglaltak szerint kell értesíteni. A 154. § szerint lefoglalt gépjármű esetében az adóhatóság a törzskönyv lefoglalását követő 6 hónap elteltét követően hívja fel a zálogjogosultat a végrehajtásba történő bekapcsolódásra.”

5. §

(1) Ez a törvény – a (2)-(3) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba, és az 1-4. §-ának rendelkezései a hatályba lépésüket követő napon hatályukat veszítik.

(2) E törvény 2-4. §-a 2009. március 1-jén lép hatályba, ezzel egyidejűleg a zálogjoggal kapcsolatos törvényi szabályozás módosításáról szóló 2000. évi CXXXVII. törvény 6. §-ának (2) bekezdése hatályát veszti. A törvény 2-3. §-ának az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingó dolgot terhelő jelzálogjoggal kapcsolatos rendelkezéseit az ezek hatályba lépését követően kötött szerződések esetén kell alkalmazni.

(3) E törvény 1. §-ának (2)-(3) bekezdése 2009. július 1-jén lép hatályba azzal, hogy az abban foglalt rendelkezéseket az azok hatályba lépését követően kötött szerződések esetén kell alkalmazni.

INDOKOLÁS

Általános indokolás

A pénzügyi szféra és a gazdaság jelenlegi helyzetében kiemelkedő fontosságú, hogy az állam pénzügyi, gazdasági kapcsolatai nyitottak legyenek, a vagyoni jogviszonyokban részt vevő állam ne hivatkozhatson az üzleti titokvédelemre vonatkozó szabályokra. Ugyanakkor az államháztartás alrendszerével pénzügyi, illetve gazdasági viszonyba kerülő magánszemélyek, jogi személyek és más jogalanyok minden esetben hozzájuthassanak a javukra teljesítendő pénzszolgáltatás kamataihoz, akár az ügyleti, akár pedig az ügylet késedelmes teljesítése esetén járó késedelmi kamatokról van szó.

A hatályos zálogjogi szabályok nem egyeztethetők össze a gépjármű-kereskedelem és a gépjármű-finanszírozás gyakorlatával, így a zálogjog helyett a finanszírozók más, biztosítéki célú konstrukciók alkalmazására kényszerülnek, amelyek azonban sem a hitelező, sem pedig az adós számára nem nyújtanak kellő biztonságot.

A zálogjogot azért nem alkalmazzák a gépjármű-finanszírozás körében hitelbiztosítékként, mert a hatályos szabályozás szerint az ingó jelzálogjog alapítására irányuló szerződés érvényességi feltétele a közjegyzői okiratba foglalás. Ez egyrészt aránytalan többletköltséget jelent, másrészt azt igényli, hogy a szerződő felek együttesen jelenjenek meg a közjegyző előtt. A gyakorlatban ugyanakkor a szerződéskötésre a finanszírozó képviseletében, annak ügynökeként eljáró gépjármű-kereskedőnél kerül sor. Így a gépjármű-finanszírozás szokásos üzletmenetével a zálogszerződés közjegyzői okiratba foglalása – az ezzel járó költségek, illetve adminisztratív terhek miatt – nem fér össze.

Ebben a körben ezért a javaslat célja az, hogy az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingó dolgot terhelő jelzálogjog a zálogszerződés közjegyzői okiratba foglalása nélkül is alapítható legyen, és ezzel az e követelménynek ez idő szerint maradéktalanul megfelelő ingók, vagyis a gépjárművek fedezete mellett történő hitelnújtás biztonságosabbá váljék. Ennek következményeként érhető el az, hogy a hitelezők az e célra legalkalmasabb jogintézményt, nevezetesen a zálogjogot alkalmazzák követelésük biztosítására. A javasolt szabályozás szerint az ilyen módon, vagyis erre alkalmas azonosítói által egyedileg meghatározott gépjárművek elzálogosítása esetében a zálogszerződés magánokirati formában is érvényes lenne, és a magánokiratba foglalt zálogszerződés alapján is sor kerülhetne a zálogjogi nyilvántartásba való bejegyzésre.

Az Országgyűléshez T/5949. szám alatt benyújtott, az új Polgári Törvénykönyvről szóló törvényjavaslat általános szabályként, tehát nem csupán az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingók vonatkozásában teszi lehetővé a zálogjog írásbeli, egyszerű magánokiratba foglalt zálogszerződés alapján való bejegyzését, és teljes körben, tehát nemcsak az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingók vonatkozásában biztosítja majd a zálogjogi nyilvántartásban való ingyenes, on-line kereshetőséget. A javaslat a fokozatosság jegyében egyelőre csak szűkebb körben, az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingók (és ilyenek a gépjárművek) vonatkozásában teszi lehetővé azt, hogy az említett könnyített elzálogosítási lehetőséggel már az új Ptk. 2010. január 1-jére tervezett hatályba lépését megelőző év márciusától, vagyis 2009. március 1-jétől élni lehessen.

A módosítások természetesen nem érintik az ún. „flottazálogjogot”, amikor a jelzálogjog nem egy egyedileg meghatározott zálogtárgyat (adott esetben gépjárművet) terhel, hanem a zálogtárgyak (gépjárművek) körülírással meghatározott, egyedeiben esetleg változó összességét. Flottazálogjog bejegyzésére tehát továbbra is csak közjegyzői okiratba foglalt zálogszerződés alapján lesz lehetőség.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz

1. A társadalmi nyilvánosság követelményei szempontjából kiemelkedő fontosságú, hogy az állam pénzügyi, gazdasági kapcsolatai nyitottak legyenek, vagyis a vagyoni jogviszonyokban részt vevő államot az üzleti titok védelmére vonatkozó szabályok ne illessék meg. Ezért a javaslat 1. §-ának (1) bekezdése – a Ptk. 81. §-a (2) bekezdésének megfelelő módosításával – kizárja annak lehetőségét, hogy az állam esetében a gazdasági tevékenységéhez kapcsolódó bármely olyan tény, információ, megoldás vagy adat üzleti titoknak minősülhessen, amely más jogi személyek vonatkozásában annak lenne tekinthető.

2-3. A pénzügyi szféra és a gazdaság jelenlegi helyzete teszi méltányossá azt, hogy az államháztartás alrendszerével pénzügyi, illetve gazdasági viszonyba kerülő magánszemélyek, jogi személyek és más jogalanyok minden esetben hozzájuthassanak a javukra teljesítendő pénzszolgáltatás kamataihoz, akár ügyleti, akár pedig az ügylet késedelmes teljesítéséhez fűződő késedelmi kamatokról van szó. A kamatfizetési kötelezettségre és részben annak mértékére vonatkozó hatályos szabályok – függetlenül attól, hogy e tárgyban jogszabály is eltérően rendelkezhet – diszpozitívak, így nincs akadálya annak, hogy az érintett szervezetek a kamatfizetési kötelezettségüket (akár teljes egészében is) kizárják. Ezért a javaslat 1. §-ának (2) és (3) bekezdése a Ptk. kamatra vonatkozó szabályozása körében kimondja az államháztartás alrendszerét az ügyleti és késedelmi kamatfizetési kötelezettség alól teljesen vagy akárcsak részlegesen mentesítő megállapodások semmisségét. A rendelkezés indokaival való szoros kapcsolata folytán a javaslat azt is előírja, hogy ugyanez a szabály irányadó az államháztartás alrendszeréből nyújtott támogatások felhasználására kötött szerződésekben, valamint a jogszabályban meghatározott közfeladat ellátásával megbízott olyan szervezetek által e körben (tehát a közfeladat ellátásával összefüggésben) vállalt fizetési kötelezettség esetében is, amelyet államháztartási szervezet alapított, vagy amelyben ilyen szervezet többségi befolyással rendelkezik.

A 2. §-hoz

1. A zálogjogi nyilvántartásnak a javaslat által érintett része a térítésmentes, on-line hozzáférésre alkalmassá tehető, így nincsen akadálya annak, hogy bárki, leginkább azonban a szabályozással érintett ingókkal kapcsolatos ügyletkötésben érdekelték e nyilvántartásba betekintsenek. Ebben a körben nyilvánvalóan szükségtelen – sőt a kialakított rendszer működésének diszfunkciójára vezetne – a Ptké. 47. §-ának (2) bekezdésében megfogalmazott az a törvényi rendelkezés, amely szerint a nyilvántartásba való betekintést mellőző jogszerző is hivatkozhatna a jóhiszeműségére (és ezáltal a tehermentes jogszerzésére), ha egyébként a betekintés alapján könnyen meggyőződhetett volna arról, hogy az adott ingót jelzálogjog

terheli. A javaslat ezért ebben a vonatkozásban kivételt teremt az egyébként érvényesülő főszabály alól.

2. A javaslat elhagyja a Ptké. 47. §-a (4) bekezdésének szövegéből a „zálogszerződés” szó előtt szereplő „közjegyzői okiratba foglalt” jelzőt, tekintettel arra, hogy az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingó dolgok, így például az egyedileg meghatározott gépjárművek esetében megszünteti a közjegyzői okiratba foglalásra vonatkozó érvényességi követelményt. Ez utóbbit a javaslat 2 §-ának (6) bekezdése mondja ki, élve a Ptk-ban meghatározott főszabálytól eltérő jogszabályi rendelkezés megfogalmazásának lehetőségével. A Ptk. 262. §-ának (2) bekezdése ugyanis csak eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában írja elő azt, hogy az ingó dolgokat terhelő jelzálogjog alapítására irányuló szerződés érvényességéhez a zálogszerződés közjegyzői okiratba foglalása szükséges. A kivétel megteremtése értelemszerűen szükségessé teszi annak a Ptké.-ben foglalt rendelkezésnek a módosítását is, amely szerint a zálogjogi nyilvántartásba való bejegyzés alapjául is csak az említett érvényességi követelményt kielégítő, vagyis közjegyzői okiratba foglalt zálogszerződés szolgálhat. Ezen túlmenően a javaslat 2. §-ának (2) bekezdése pontosabbá teszi a Ptké. 47. §-a (4) bekezdésének szövegét, így – különösen a Ptk. 254. §-a (1) bekezdésével összhangban – a „hatósági határozat” kifejezést a „hatósági döntés” kifejezésre cseréli, figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) fogalomhasználatára. Ez utóbbi jogszabállyal való összhang megteremtése érdekében módosította a 2007. évi LXIV. törvény a Ptk. 254. §-ának (1) bekezdését, de a Ptké.-ben mindeddig megmaradt a korábbi, a Ket.-tel már nem harmonizáló terminológia.

3. Minthogy az egyedi azonosításra alkalmas ingók elzálogosítása az azonosításra alkalmas tulajdonságaik (jelzéseik) alapján történik, a zálogjogi nyilvántartásban a zálogtárgy megjelölése is ezen azonosításra szolgáló adataik feltüntetésével valósulhat meg. Erre utal a javaslat 2. §-ának (3) bekezdésében foglalt kiegészítő rendelkezés.

4. A zálogjogi nyilvántartásba több olyan zálogjoggal kapcsolatos jognyilatkozat alapján is történik bejegyzés, amelyet a jogszabályok szerint nem kell közokiratba foglalni, a Ptké. 47/A. §-ának (2) bekezdése e jognyilatkozatok bejegyezhetőségét köti az egyszerű magánokiratba foglalásnál szigorúbb alakszerűséghez (a nyilatkozatot tevő aláírása valódiságának közjegyzői tanúsításához), amely ugyancsak akadályozza az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingók, így a gépjárművek jelzálogjoggal való megterhelésének gyors és hatékony megvalósítását. A javaslat 2. §-ának (4) bekezdése e követelmény alól is kivételt teremtene olyan ingók elzálogosítása esetében, amelyek egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmasak.

5. A javaslat 2. §-ának (5) bekezdése meghatározza a rendeleti szabályozás körét, és pontosabbá teszi a Ptké. 47/A. §-ának (6) bekezdésben foglalt felhatalmazó rendelkezést, mivel az nem felel meg a felhatalmazó rendelkezésekkel szemben támasztott alkotmányossági követelményeknek. Az Alkotmány 37. §-a (3) bekezdésének 2006. június 3-án hatályba lépett módosítása óta ugyanis egyértelmű követelmény, hogy a miniszter rendeletalkotási felhatalmazását biztosító törvényi rendelkezésnek a felhatalmazás aktusát [„Felhatalmazást kap”] is tartalmaznia kell. A javaslat szóban forgó rendelkezése nemcsak alkotmányossá teszi a felhatalmazást, de egyben a felhatalmazás tartalmát is összhangba hozza a rendeleti szinten szükséges további szabályozással, különös figyelemmel az azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingók tekintetében tervezett rendeleti szabályok módosítására, az e körben indokolt (a szabályozás zártságát, egyértelmű végrehajthatóságát biztosító) további jogalkotásra. Ennek alapján áll majd a jogalkotó rendelkezésére a zálogjogi nyilvántartás részletes

szabályainak megállapításáról szóló miniszteri rendelet módosításához szükséges megfelelő felhatalmazás.

6. Az ingó jelzálogjog alapítására irányuló szerződés a Ptk. 262. §-ának (2) bekezdése szerint – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – csak közjegyzői okiratba foglalt formában érvényes. A javaslat 2. §-ának (6) bekezdése a Ptk. hivatkozott előírásában foglalt eltérő jogszabályi rendelkezés lehetőségét kiaknázva, kivételes szabályként kimondja, hogy az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingók jelzálogjog útján történő elzálogosítására irányuló szerződés érvényességének (vagyis az ilyen zálogjog alapításának) nem feltétele a közjegyzői okiratba foglalás, e zálogszerződés tehát magánokiratban is érvényes, és ekként a jelzálogjog bejegyzésének alapjául szolgálhat.

7. A Ptké. módosítása alkalmat ad arra, hogy a találás esetén követendő eljárásra vonatkozó rendeleti jogalkotás tekintetében a javaslat pótolja a mindezidáig hiányzó törvényi szintű felhatalmazást. A javaslat 2. §-ának (7) bekezdése ezt a hiányosságot szünteti meg.

A 3. §-hoz

A javaslat 3. §-a a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításával az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingók (így a gépjárművek) lefoglalása esetében arra kötelezi a végrehajtót, hogy a zálogjogi nyilvántartás on-line (a Kamara internetes honlapján) hozzáférhető részében ellenőrizze: a lefoglalt gépjárművet terheli-e jelzálogjog. E szabály alapján a lekérdezést a végrehajtó a gépjármű erre alkalmas, a nyilvántartás szabályai szerint megállapított egyedi azonosítói (alvázsám, rendszám, motorszám) alapján lenne köteles elvégezni. Így a végrehajtó nemcsak a végrehajtást elszenvető adós, hanem a gépjármű bármely más korábbi tulajdonosa által esetleg alapított jelzálogjogról is tudomást szerezhet, és megteheti (tudomásszerzés esetén köteles is megtenni) azokat az intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik a zálogjogosult számára, hogy a végrehajtás folyamatába bekapcsolódhasson, és a végrehajtás során a zálogtárgyból kielégítést kereshessen. A javaslat a végrehajtó zálogjogi nyilvántartásba hivatalból való betekintési kötelezettségét egyelőre csak az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingó dologként jogszabályban meghatározott vagyontárgyak foglalása esetére mondja ki. Ez idő szerint ilyen vagyontárgynak – ez azonban már a rendeleti szabályozás tárgya lesz – a gépjármű tekinthető, hiszen annak azonosító jelzései (mindenekelőtt alvázsáma) az egyedi azonosításra – a zálogjogi nyilvántartás infrastrukturális, technikai feltételeire is figyelemmel – kétséget kizáró módon lehetőséget biztosít.

A 4. §-hoz

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 154. §-a alapján az adóvégrehajtás során a törvény az adós számára az üzemi, illetve üzleti tevékenységéhez szükséges gépjárművének lefoglalását követően további 6 hónapot biztosít az önkéntes teljesítésre, ezért indokolt, hogy ebben az esetben a zálogjogosult a végrehajtási eljárásba is csak e 6 hónapos időtartam elteltét követően kapcsolódhasson be. Ez a rendelkezés nem sérti a zálogjogosult érdekeit (hiszen jelzálogjogát a zálogjogi nyilvántartás feltünteti, a gépjármű törzskönyvét pedig lefoglalták), ugyanakkor számos esetben megelőzné a zálogjogosult "felesleges" bekapcsolódását, és a gépjármű szükségtelen végrehajtási értékesítését, hiszen az adós a rendelkezésére álló 6 hónap alatt kiegyenlítheti az adótartozását, amely a végrehajtás folytatását meghaladottá teszi. E

rendeletkezés nem akadályozza meg azt sem, hogy a zálogjogosult a jelzálogjogát végrehajtást kérőként bírósági végrehajtás útján érvényesítse, ha az említett időtartam alatt kielégítési joga megnyílik, és a végrehajtás elrendelésének egyéb feltételei is fennállnak.

Az 5. §-hoz

A javaslat záró rendelkezései a törvény hatálybalépésével kapcsolatos kérdéseket rendezik.

A javaslat a Ptk. módosítására vonatkozó rendelkezéseket – az üzleti titokkal kapcsolatos kötelező szabály kivételével – a megfelelő felkészülés érdekében csak 2009. július 1. napján lépteti hatályba, de ezt is azzal a feltétellel teszi, hogy a módosuló szabályokat csak az érintett rendelkezések hatályba lépését követően kötött megállapodások esetén kell alkalmazni.

A zálogjoggal, a zálogjogi nyilvántartással kapcsolatos új szabályokat a javaslat az érintett körben már az új Ptk. 2010-re tervezett hatályba lépését megelőzően bevezetni kívánja, figyelemmel arra a körülményre, hogy már a hátra levő egy év alatt is jelentős károkat okozna a gépjármű-finanszírozóknak a biztonságos jogszabályi környezet hiánya, illetve arra tényre, hogy a zálogjogi nyilvántartás egyedileg meghatározott gépjárműveket terhelő zálogjogokra vonatkozó tartalmának on-line hozzáférhetősége már 2009. március 1-jétől megvalósítható. E szabályok hatálybalépésének időpontját az utóbb jelzett időponthoz igazítja a javaslat.

Mint ahogy a javaslat meghatározott körben a jelzálogjog nyilvántartásba vételének alapjául szolgáló zálogszerződések érvényességének (alakszerűségének) kérdését is érinti (újraszabályozza), az e körbe tartozó – vagyis az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingó dolgot terhelő jelzálogjoggal kapcsolatos – rendelkezéseit értelemszerűen csak a vonatkozó rendelkezések hatálybalépését követően kötött zálogszerződésekre, ebből következően pedig az e szerződéseken alapuló jelzálogjog bejegyzésére kell alkalmazni.

A zálogjogi nyilvántartás részletszabályainak rendeletben való megalkotására a 2000. évi zálogjogi novella is felhatalmazást adott. Mivel a jelen javaslat szerint – 2. §-ának (5) bekezdésével – a Ptké. 47/A. §-ának (7) bekezdéseként megállapított szabályszerű felhatalmazás a Ptké. részévé válik, a novella felhatalmazó rendelkezésére a továbbiakban már nincs szükség, így annak hatályon kívül helyezése indokolt.

A javaslat – záró rendelkezéseinek kivételével – pusztán módosító (kiegészítő) rendelkezéseket tartalmaz, e rendelkezései így – azok hatálybalépése után – beépülnek a módosított jogszabály rendelkezései közé, ezért a módosító jogszabály érintett rendelkezéseinek hatályban tartása a továbbiakban nem indokolt, ezért a javaslat arról is rendelkezik, hogy e szabályok a hatálybalépésüket követő napon hatályukat veszítik.